

"Hij was verloren, en is gevonden".

Lucas 15:32b.

Het overlijden van onze oude oma Overduin kreeg spoedig een vervolg in het overlijden van onze broer, zoon, vader en oom Willem Overduin. Op maandag 10 maart overleed hij, zeer plotse-ling, aan een hartverlamming. Hij bereikte de leeftijd van 49 jaar.

Een dag, nadat we in de gemeente de dood van de Zoon mochten verkondigen, werden we opgeschrikt door het sterven van onze broer. Een grote slag voor onze ouders, waar hij bijna elke dag wel even langs kwam. Ja, voor ons allemaal was het een sterke confrontatie met de nietigheid en de vergankelijkheid van ons broze leven.

Op vrijdag 14 maart hebben we Willems lichaam ter aarde besteld. Op verzoek van m'n gel. ouders heb ik een enkel woord in de aula mogen spreken. Het was het Woord waar de Heere mij mee troostte, toen de politie mij gebeld had om het bericht door te geven: Hij was verloren, en is gevonden.

Ter nagedachtenis van m'n overleden broer, wil ik proberen iets van de boodschap door te geven in deze meditatie.

Hij was verloren..Willem was verloren, en ik en u ook! Wij hebben het huis verlaten. Het huis van de gemeenschap..het dak van Vaders gunst en liefde. In het paradijs zijn we vertrokken naar een vergelegen land..Adam en Eva ..Jakob en Ezau..u en ik. Wij hebben gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods. Zo zijn we elendigen geworden, zonder huis en zonder thuis.

Dat is met recht een vergelegen land..dat is verlorenheid..dat is dood. Buiten de gemeenschap heerst de dood. Deze dood werkt dóór, zodat wij met onze kinderen in zonden ontvangen en geboren, en daarom kinderen des toorns zijn, zodat wij in het rijk Gods niet kunnen komen, tenzij wij van nieuws geboren worden. Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de misdaden... Liefde. God was Willem kwijt. Vader zag Willem in de schare der ellendigen, verlorenen.

Vader had lief met een eeuwige liefde. Hij mist dat nietige mensje dat steeds verder dwaalt in het land van duisternis en dood. Willem en u en ik hadden geen thuiskomen. De gemeenschap is verbroken. Dat is de hoofdzaak van onze ellende. Laten we maar niet gaan graven, met de oudste zoon, naar onze afmakingen. Laten we ons ook niet bezig houden met het likken van Lazarus zweren. De zonde ligt in de verbroken gemeenschap..het uittreden uit het Beeld van God..het derven van de heerlijkheid.

Hij was verloren. Verloren bij de aanvang en verloren bij de voortgang. Hij werd ook gemist. Gemist in het huis van de Vader. Eeuwige liefde bleef zoeken..zoeken naar het verlorene..vragen naar het weggedrevene. Dat nu is het behoud geweest voor broer Willem en oma Overduin.

Dat is het behoud voor ieder die gelooft in Hem, die de goddeloze rechtvaardigt om niet. Onze broer mocht ook gevonden worden toen hij werd gedoopt in de Naam. Zo wou de Heere met geen volken handelen. Die moesten Zijn getuigenissen en Zijn Verbondsgeheimen missen.

Gevonden, door het Woord des Levens. Gevonden, door het horen van het Heilig Evangelie. Gevonden, door het geloof in de Heere Jezus, als

zijn Heere en Zaligmaker. Gevonden, in een land van onrust en gebracht naar het land van de volmaakte rust. Vader zag hem, als hij nog "verre" was. Hij zag hem, in Adam verloren, doch in Christus verkoren en van nieuws geboren.

Verre van Vader te zijn betekent dood en verderf. Van verre zoekt de eeuwige liefde van de Vader. Deze liefde veroordeelt en trekt.. doet tot zichzelf komen. Maar in dat "tot zichzelf" komen, zijn we nog niet thuis. De weg naar huis is onbegaanbaar. En.. is er wel een geopende deur voor een vagebond?

Vaders grote liefde heeft een weg gelegd in het vergelegen land. Hij heeft Zijn geliefde Zoon gegeven. Het Woord is vlees geworden. In dat verre land heeft de Zoon, die rijk was en arm werd, de strijd aangebonden met duivel, zonde en dood. Eenzamer werd Hij dan u en ik en Willem. Dieper zank Hij weg in het Godsge-mis dan één onzer. Hij werd verlaten, van God en mensen, en kwam in buitenste duisternis. Hij was verloren en werd een dode. Het behaagde de Heere Hem te verbrijzelen. Hij is afgesneden in het land der levenden. Om de overtre-ding van het volk is de plaag op Hem geweest. Zo heeft de Zoon de weg gebaand uit de zwijnen-stal naar het huis van de gemeenschap. Wij keerden ons naar onze weg; maar de Heere heeft onze ongerechtigheid op Hem doen aanlopen. Deze verloren en gevonden Zoon is de Weg naar het Vaderhuis. Het is een verse en levende weg, ingewijd door Zijn vlees. Vrijgekochten zullen daarop wandelen en met gejuich tot Sion komen. Wij dwaalden allen als schapen en reizen telken-male naar een vergelegen land. Maar Gode zij dank! In dat verre land komen we ook telkens het Lam tegen. Het Lam, dat de zonde der we-

reld wegdraagt. In dat Lam was Willem geborgen.
In dat Lam was ook onze oude oma geborgen.
Het Lam is weer levend geworden en draagt de
sleutels van hel en dood. Als we alleen in dit
leven op Christus waren hopende, dan waren we
de ellendigsten van alle mensen. Maar nu:
Christus is opgestaan!

"Ach, mijn broeder", mag nu zijn "Dag, mijn broe-
der", tot wederziens.

Wij zijn, met elkaar, zeer bedroefd geweest.
Maar de Heere heeft ons ook rijkelijk getroost.
Men behoorde dan vrolijk en blijde te zijn; want
deze, onze Broeder was dood, en is weder le-
vend geworden; en Hij was verloren, en is ge-
vonden.

Nu is het vergelegen land vergeten!

Nu zijn de tranen gedroogd.

Nu is er ook een einde gekomen aan het reizen
naar een vergelegen land. O, zaligheid, niet
af te meten!

De Heere trooste ons allen. Hij geve ons te mo-
gen uitzien naar de thuiskomst. Dan zullen wij
eeuwig zingen van Zijn goedertierenheen. Droe-
fenis en zuchting vluchten weg.

De proclamatie aan-gaande de Zoon gaat door:
Deze is Mijn Zoon, Mijn geliefde! In Hem heb Ik
Mijn welbehagen. Hoort Hem! Buiten Hem is geen
leven. Jezus zegt: Ik ben de Weg, de Waarheid
en het Leven.

Soms begin je opeens wat te huilen bij de ge-
dachte: Willem, zo diep onder de grond. Waar-
om ben jij de eerste van de tien kinderen?

Waarom ben ik nog hier? Maar daar is weer het
Woord: Men behoorde dan vrolijk en blijde te
zijn: Hij was dood en is weder levend geworden.

Hij was verloren en is gevonden!

En dat is alles! Is dat alles? Ja, Vaders do-

den zullen leven!

En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet. Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom haastiglijk. Amen. Ja, kom, Heere Jezus! Geprezen zij de Naam tot in eeuwigheid. Hij is er. Hij zal zijn. Hij zal erbij zijn. Hij zal alles zijn.

DE HEERE IS WAARLIJK OPGESTAAN!!

Vader, onder al mijn nooden,
Vader, onder heil en straf,
Vader, ook in 't rijk der dooden,
Vader, ook in 't zwijgend graf.
Waar ik ooit verandering schouwe,
Gij, o God, houdt eeuwig stand.
Ook mijn stof rust op uw trouwe,
Sluimert in uw vaderhand!

Snelt dan, jaren, snelt vrij henen
Met uw blijdschap en verdriet.
Welk een ramp ik moog beweenen,
God, mijn God, verandert niet.
Blijft mij alles hier begeven;
Voortgeleid door zijne hand,
Schouw ik uit dit nietig leven
In mijn eeuwig Vaderland.

D.C.O.

